insbes. *das Auftragen mystischer Zeichen auf verschiedene Theile des Körpers.* — 8) *Niedergeschriebenes, ein niedergeschriebener Text, der niedergeschriebene Wortlaut eines* Sûtra. — 9) *Hingezeichnetes, Zeichnung.* — 10) *Entsagung, Entäusserung.* — 11) *Senkung* (des Tones). — 12) *der Endton eines Musikstückes* S. S. S. 34. — 13) *das Vorbringen, zur Sprache Bringen.* — 14) Titel verschiedener Werke Opp. Cat. 1.

न्यासखण्ड m. oder n., न्यासखण्डन n., न्यासतिलक m. oder n., न्यासतूलिका f., न्यासदशक n., न्यासविंशति f., न्यासविद्यादर्पण m., न्यासविद्याविलास m., न्यासशतक n. und न्यासादेशविवरण n. Titel von Werken Opp. Cat. 1.

*न्यासिक Adj. = न्यासेन चरति.

न्यासिन् Adj. *der Allem entsagt hat.*

न्यासी Adv. mit कर् Jmd *Etwas als treu zu bewahrendes Gut anvertrauen.*

न्यासोद्योत m. Titel eines Werkes.

*न्युङ्ख 1) m. = न्यूङ्ख. — 2) Adj. = मनोज्ञ. — 3) = सम्यक्.

न्युब्ज 1) Adj. *a) umgestürzt, umgewandt, nach unten gekehrt, umgestülpt, auf dem Gesicht liegend.* — *b) *einen gekrümmten Rücken habend.* — 2) m. *a)* Name *der Ficus indica in* Kurukshetra. — *b)* * = आद्धादिपात्रभेद, दर्भमयस्रुच् oder कुशस्रुच् (H. an. wohl कुशस्रुचि zu lesen).

न्युब्जक Adj. (f. न्युब्जिका) = न्युब्जिमत् Comm. zu Tâṇḍya-Br. 25,10,11.

*न्युब्जखड्ग m. *ein krummer Säbel.*

न्युब्जिमत् Adj. *geknickt, gekrümmt* Tâṇḍya-Br. 25,10,11.

न्यूङ्ख m. *Einfügung des Lautes o — in verschiedener Anzahl, Quantität und Betonung — in die Recitation.*

न्यूङ्खनीय Partic. fut. pass. zu न्यूङ्खय् 1).

न्यूङ्खम् Absol. *mit dem* न्यूङ्ख Çâṅkh. Ça. 10,5,20. 11,13,11.

न्यूङ्खमानक Adj. *strauchelnd, stolpernd.*

न्यूङ्खय् 1) °यति *den* Njûṅkha *einfügen.* — 2) न्यूङ्खयते *brummen.* — Mit प्रति Act. *den* Njûṅkha *in der Gegenstrophe einsetzen.*

न्यूङ्ख Partic. fut. pass. zu न्यूङ्खय् 1).

न्यून 1) Adj. (f. आ) *woran* oder *wem Etwas fehlt, unter dem Maasse bleibend, unzureichend, mangelhaft, zu klein, zu wenig, kleiner, weniger, geringer, niedriger, gering, niedrig.* Das Mangelnde steht im Instr. oder geht im Comp. voran, das Verglichene steht im Abl. Sâj. zu ṚV. 2,33,4. न्यूनतरम् Adv. *noch geringer, — kleiner, — niedriger.* — 2) Subst. *das Vertiefte, Loch;* euphem. so v. a. *vulva.* — 3) n. *das Fehlen —, das Auslassen eines der fünf Glieder in einer förmlichen Disputation.*

न्यूनता f. *das Niedrigerstehen, ein schlechterer Zustand, das Jmd* (Abl.) *Nachstehen; Schwäche.*

न्यूनत्व n. *das Geringersein* Comm. zu TS. Prât. *Unvollständigkeit.*

न्यूनपञ्चाशद्भाव m. *Idiot.*

न्यूनपदता f. und °पदत्व n. *das Fehlen eines Wortes in einem Satze.*

न्यूनभाव m. *das Niedrigerstehen* MBh. 3,2,12.

न्यूनय्, °यति *vermindern.*

न्यूनाक्षर Adj. (f. आ) *eine Silbe zu wenig habend* Çat. Br. 10,3,2,13.

न्यूनाधिक Adj. *zu wenig oder zu viel;* n. substantivisch Çâṅkh. Gṛhj. 6,6. Daiv. Br. am Ende.

न्यूनाधिकविभक्त Adj. *der bei einer Erbtheilung zu wenig oder zu viel bekommen hat* Jâgñ. 2,116.

न्यूनाधिकाङ्ग Adj. *ein Glied zu wenig oder zu viel habend.*

न्यूनाधिक्य n. *das Mangeln oder Zuvielsein eines Gliedes* Hemâdri 1,417,16.

न्यूनाभ्यधिक Hariv. 7960 fehlerhaft; zu lesen न्यूनान्यधिकानि च (2,82,4).

न्यूनाह्न m. = अवम 3).

न्यूनी Adv. mit कर् *vermindern.*

न्यूनीभाव n. *das Zugeringwerden, Fehlen, Mangeln.*

*न्योक Adj. als Beiw. von शकुन्त und वृक्ष (also wohl = न्योकस्) Kâç. zu P. 7,3,64.

न्योकस्, निर्न्योकस् Adj. *heimisch, angewöhnt, behaglich.*

न्योघस् (निर्न्योघस्) in गो°.

(न्योचनी) निर्न्योचनी f. vielleicht *ein best. Schmuck des Weibes;* nach Sâj. *Dienerin.*

(न्योचर) निर्न्योचर् Adj. etwa *gehörig, passend an einen Ort.*

*न्योजस् Adj.

*न्यस्थिमालिन् m. Bein. Çiva's.

*न्यार्धि von नर् + अर्ध.

न्वै (für नु वै) Adv. *nämlich, ja, in der That, fürwahr.*

---

## Nachträge und Verbesserungen.

अंशग्राहिन् Adj. *ein Erbtheil empfangend* Vishṇus. 15,39.

अंशित्व n. *Theilhaberschaft* Bṛhasp.

अंसुकपल्लव *Schärpe* Spr. 2931. 5822. Râǵat. 4,576.

अंसपीठ n. *Schulterblatt* Suçr. 1,126,1. 340,18. 350,13. Hariv. 13165.

अंसोच्चल m. Du. *die Schulterknochen* Âpast. Çr. 7,14,2.

अंहस्पत्य n. *die Herrschaft über die Noth* TS. 1,4,14,1. Âpast. Çr. 8,20,8.

अकलितात्मन् Adj. *von unermesslichem Geiste* Mahâvîraḱ. 124,20.

अंकत्याण auch *nicht hübsch* AV. 20,128,8.

अकापुरुषव्रत n. *nicht die Weise eines elenden Wichts* Spr. 398.

अकामयान Adj. *nicht wünschend* MBh. 14,28,4.

अकिंचिन्मय Adj. *aus Nichts gebildet* VP. 4,1,12.

अकिल्बिष, f. ई MBh. 1,63,97.

अकुप्य n. *Edelmetall* Kir. 1,35.

अकुलक (Nachtr. 2), vgl. निष्कुला, निष्कुली, निष्फली und फली mit कर्. कु und फ werden oft mit einander verwechselt.

अकृशलक्ष्मी Adj. *mit Glücksgütern reich versehen* Kir. 5,52.

अकृष्टरोहिन् Adj. *wild wachsend* Ragh. 14,77.

अक्रमोढा f. *eine nicht in der natürlichen Reihenfolge Verheirathete* (eine jüngere Schwester vor der älteren, eine ältere nach der jüngeren) Kâtj.

अक्रीणत् Adj. *nicht kaufend,* so v. a. *Gekauftes nicht annehmend* Vishṇus. 5,129.

अक्रोशत् Adj. *nicht schreiend, — wehklagend* MBh. 3,219,14.

अक्षकूट n. *Betrug im Würfelspiel* MBh. 3,33,3.

अक्षतसक्तु m. Pl. *Grütze von unenthülstem Korne* Mân. Gṛhj. 1,11.

अक्षतोदक n. *Wasser, in dem unenthülstes Korn liegt,* Mân. Gṛhj. 1,8.

अक्षदेवितर् Nom. ag. *Würfelspieler* MBh. 4,16,45.

अक्षदेविन् MBh. 5,30,29.

अक्षधर्म m. *Würfelrecht, Spielregel* Pr. P. 32,9.

अक्षधूर्त MBh. 4,20,1. Benf. Chr. 185,17. 196,5.

*अक्षपातन n. *das Werfen der Würfel.*

अक्षमा f. auch *Ungeduld* Kir. 2,42.

अक्षमावत् Adj. *ungeduldig, unnachsichtig* MBh. 3,28,16.

अक्षरन्यास, शोणितेन °स: *mit Blut geschriebene Schrift* Kathâs. 8,15.

अक्षवृत्त Adj. *beim Würfelspiel vor sich gegangen* AV. 6,118,2.

अक्षशिक्षा f. *Würfelkunst* Pr. P. 135.

अक्षार Adj. *nichts Aetzendes enthaltend* Vishṇus. 62,5.

अन्तिकूट Vishṇus. 96,92. Nach dem Comm. °कूटे